

همه آنچه در مورد آنتی هیستامین ها باید بدانیم

آنتی هیستامین ها داروهایی هستند که اثر هیستامین را کاهش می دهند. هیستامین عامل آبریزش، قرمزی و خارش چشم ها، آبریزش بینی، تورم گلو و بثورات در حساسیت هاست. اگر در ابتدای واکنش حساسیتی آنتی هیستامین بخورید می توانید از شدت علائم بکاهید. اگر پیش از شروع واکنش آنتی هیستامین بخورید شاید به طور کامل جلوی واکنش حساسیتی را بگیرید. تقریباً همه آنتی هیستامین ها بدون نسخه قابل تهیه هستند. از دکتر داروساز در این مورد راهنمایی بخواهید.

آنتی هیستامین ها به دو گروه اصلی تقسیم می شوند:

۱. آنتی هیستامین های خواب آور
۲. آنتی هیستامین هایی که خواب آور نیستند.

گروه اول، برای واکنش های پوستی به خوبی مؤثرند. این داروها هنگامی که خواب مناسب مهم است بسیار کمک کننده اند. آنتی هیستامین ها در اشکال مختلف فروخته می شوند. قرص، قطره بینی، شربت، قطره چشمی و لوسیون. بعضی طول اثرشان یک روز است و بعضی دیگر را باید هر ۴ ساعت دریافت کرد. داروهای کوتاه اثر تر برای فوریت ها مفیدتر هستند. دیفن هیدرامین داروی انتخابی اکثر پزشکان برای واکنش های حساسیتی شدید است. آنتی هیستامین هایی که می توانند خواب آور باشند شامل دیفن هیدرامین، بروموفنیرامین، کلرفنیرامین و کلماستین هستند. این داروها در ترکیب با یک ضداحتقان و گاهی یک داروی کاهش دهنده سرفه نیز موجودند. ترکیب آن ها با داروهای مسکن و تب بر مثل استامینوفن و بروفن نیز ساخته شده است. این آنتی هیستامین ها علاوه بر درمان سرماخوردگی، خواب آور نیز هستند. ولی باید مراقب بود چون در بعضی از افراد اثر عکس دارد و فرد هوشیارتر و فعال تر می شود. ممکن است کودکان در پاسخ به این داروها بیش فعال شوند. این واکنش، با هر آنتی هیستامینی ممکن است. آنتی هیستامین هایی که اثر خواب آوری ندارند شامل استمیزول، لوراتادین و فکسوفنادین هستند. این آنتی هیستامین های بدون اثر خواب آوری در فصل حساسیت انتخاب بهتری برای مصرف روزانه به شمار می آیند. این داروها بدون ایجاد خواب آلودگی از علائم پیشگیری می کنند. در خصوص نحوه مصرف این داروها می توانید با دکتر داروساز مشورت کنید.